

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er en forkert tilgang til problemet at anskue dette ud fra en juridisk synsvinkel. De juridiske udveje, der kunne stå til vores rådighed, lukker sig, når Kommissionen har truffet denne beslutning. Men det betyder jo ikke, at Kommissionen ikke er underkastet kontrol og debat. Den debat, der foregår her, er udtryk for, at Kommissionen også må stå til ansvar for sine handlinger og sine beslutninger.

Men regeringen finder altså intet grundlag for at anlægge sag mod Kommissionen eller at afkræve Kommissionen yderligere oplysninger, fordi Kommissionen har handlet i overensstemmelse med traktatgrundlaget.

Jeg tror, det er det korte af det lange, og den egentlige kontrol af dette her har derfor ikke noget med juraen at gøre, men har noget at gøre med den politiske reaktion, som er kommet fra mange sider over for den franske regering.

Keld Albrechtsen (EL):

Vedrørende hr. Kirks bemærkning må jeg sige, at for mig er det væsentligt at tage fat i en sag, hvor det helt åbenlyst handler om, at en stormagt i EU kan overtræde traktaterne, som den vil, og Kommissionen intet gør ved det, hvorimod det er en velkendt sag, at Kommissionen skriver de mest fjollede og bureaukratiske åbningskrivelser til den danske regering, fordi den ikke selv har opdaget, at den danske stat har bragt de forhold i orden, som den så kritiserer. Der er en nidkærhed vedrørende Traktatens overholdelse, som ikke kender nogen grænser, når det gælder et lille land, og det står i en ganske betydelig kontrast til den sag, som vi her har oppe.

Jeg vil slutte med at spørge ministeren, om det er ministerens hensigt at undersøge, om det grundlag, Europa-Kommissionen har behandlet denne sag på, om de oplysninger, som har ført til en efter min mening forkert konklusion hos Europa-Kommissionen, er et ufuldstændigt eller vildledende materiale?

Ministeren erkendte jo selv, at der kunne være tale om den mulighed, at man ikke har fået de relevante oplysninger. Blandt andet har man ikke fået den rapport, som jeg for lidt siden spurgte ministeren, om man ville spørge franskmændene, om man kunne få. Vil ministeren bede om den rapport, der dokumenterer, at atollen er revnet, og at der er sivet radioaktivt materiale ud, og undersøge, om den er indgået?

Vil ministeren også bede om at få oplyst, om de oplysninger, som hr. Hindrup Andersen gjorde opmærksom på, er indgået i undersøgelsen hos Europa-Kommissionen?

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne sige, at selvfølgelig er det et politisk overordnet spørgsmål, men en del af diskussionen er jo netop også, om det er en helt ufarlig handling at lave prøvesprængningerne. Her vil jeg fatte mig i korthed og spørge ministeren: Er regeringen i besiddelse af det videnskabelige grundlag, hvorpå Kommissionen har besluttet, at det er et ufarligt eksperiment, der foregår? Har regeringen kendskab til det?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er jo altså en forudsætning for at føre en retssag, at der er sket en overtrædelse af reglerne. Kommissionen har med sin beslutning mandag aften konstateret, at Frankrig ikke har overtrådt Euratom-traktaten. Samtidig konstaterede Kommissionen, at Frankrig om end med besvær har opfyldt sin informations- og oplysningsforpligtelse.

Hvis der skulle dukke nye oplysninger op, som ikke er indgået i Kommissionens vurdering, må jeg antage, at så må det være Kommissionens ansvar at træffe en afgørelse, der bygger på de oplysninger, der foreligger. Og lad mig tilføje til hr. Bent Hindrup Andersen: Jeg har ikke noget kendskab til det videnskabelige grundlag, som har ligget for Kommissionen.

Formanden:

Hr. Bent Hindrup Andersen har opbrugt sin taletid, men hr. Keld Albrechtsen har endnu et minut.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot konstatere, at det åbenbart er den danske regerings opfattelse, at hvis Kommissionen har behandlet denne sag på et grundlag, der er utilstrækkeligt eller vildledende og måske endda selv har vidst, at det forholder sig sådan, er det ikke den danske regerings ansvar. Den danske regering har i det hele taget intet med denne sag at gøre, selv om vi er medlemmer af den union, hvor det hele foregår.

Den danske regering er aldeles fri for noget som helst ansvar for, hvad EU-myndigheder foretager sig i denne sag – det må jeg konstatere er regeringens opfattelse. Man vil ikke spørge Frankrig om noget som helst, man vil ikke spørge Europa-Kommissionen om noget som helst.